

6. Kredyt przeterminowany.

§ 11. Kredyt normatywny udzielany jest na pokrycie normatywnych środków obrotowych:

- 1) przedsiębiorstwom państwowym działającym według zasad rozrachunku gospodarczego — gdy granica wyposażenia przedsiębiorstwa w fundusze własne w obrocie została ustalona poniżej kwoty normatywu,
- 2) innym przedsiębiorstwom gospodarki społeczno-nej — gdy planowany stan funduszy własnych w obrocie kształtuje się poniżej normatywu.

§ 12. Kredyt normatywny udzielany jest w trybie:

- 1) uzupełniania własnych funduszy obrotowych przedsiębiorstw,
- 2) kredytowania obrotu przedsiębiorstw.

§ 13. Kredyty ponadnormatywne udzielane są na ponadnormatywne stany środków obrotowych:

- 1) o charakterze sezonowym i pochodzące z importu (kredyty prowadzone na rachunkach wymienionych w § 10 ust. 2 pkt 1—5),
- 2) powstałe wskutek przekroczenia planu produkcji lub obrotu oraz niezależnych od przedsiębiorstw czasowych zahamowań normalnych obrotów, przejściowych odchyleni od prawidłowej gospodarki i innych przyczyn (kredyt na nadzwyczajne potrzeby § 10 ust. 2 pkt 6).

§ 14. Kredyty inkasowe udzielane są na:

- 1) należności fakturowe za dostawy, usługi i roboty,
- 2) należności z tytułu sprzedaży ratalnej,
- 3) limitowane książeczki czekowe dla rozliczeń z tytułu transportu na akredytywy oraz inne rozliczenia.

§ 15. Na przejściowe potrzeby przedsiębiorstw, które nie są kredytowane w myśl § 13 i § 14, udzielane są z grupy „inne kredyty“:

- 1) kredyty na kontraktację, przeznaczone na pokrywanie zaliczek przedsiębiorstw dla plantatorów i hodowców,
- 2) kredyty na wstępne finansowanie inwestycji przyznawane na przejściowe pokrywanie nakładów na inwestycje, wykonywane sposobem gospodarczym do czasu ich refundacji ze środków inwestycyjnych,
- 3) kredyty do rozliczenia przyznawane są na bieżące potrzeby eksploatacyjne przedsiębiorstw, które wskutek niezależnego od nich braku planu normatywów nie mogą korzystać z właściwych rodzajów kredytów (np. przedsiębiorstw nowopowstałych lub podlegających przekształceniu),
- 4) kredyty różne na inne potrzeby przejściowe, określone w instrukcji kredytowej Narodowego Banku Polskiego.

§ 16. Kredyty importowe i eksportowe są udzielane przedsiębiorstwom handlu zagranicznego na potrzeby wynikające z operacji gospodarczych z zagranicą.

§ 17. 1. Udzielanie kredytu następuje na podstawie wniosku przedsiębiorstwa z równoczesnym złożeniem oświadczenia o wartości składników środków obrotowych, które mają być przedmiotem kredytu.

2. Kredyty mogą być wykorzystywane przez przedsiębiorstwo w granicach zabezpieczenia ustalonego na

podstawie przedłożonych oświadczeń o stanie kredytowanych wartości. W przypadku zmniejszenia się wartości kredytowanych składników poniżej kwoty wykorzystanego kredytu przedsiębiorstwo obowiązane jest do bezzwłocznej spłaty nie zabezpieczonej części kredytu.

§ 18. 1. Spłata kredytu następuje w ustalonych przez bank terminach z rachunku rozliczeniowego. W przypadku braku środków na tym rachunku sumę wymagalnego kredytu bank przekazuje na konto kredytu przeterminowanego. Na równi z płatnymi kredytami traktuje się należne odsetki.

2. W przypadku braku środków na rachunku rozliczeniowym przedsiębiorstwa jego wymagalne zobowiązania regulowane są w kolejności określonej w uchwale Nr 877 Prezydium Rządu z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki społeczno-nej (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1500).

IV. Sankcje bankowe.

§ 19. W stosunku do przedsiębiorstw, nie przestrzegających zasad prawidłowego wykorzystania i spłacania kredytów oraz innych zasad prawidłowej gospodarki finansowej jak również nie składających w terminie sprawozdawczości finansowej, mogą być stosowane następujące sankcje bankowe:

- 1) ograniczenie lub wstrzymanie uzupełnienia pogotowia kasowego z ewentualnym zawieszeniem wypłat gotówkowych przedsiębiorstwa z wyjątkiem funduszu płac oraz wydatków niezbędnych dla utrzymania ciągłości produkcji lub obrotu,
- 2) wystąpienie do jednostek lub władz nadrzędnych przedsiębiorstwa z wnioskiem o pozbawienie wszelkiego rodzaju premii pracowników komórki odpowiedzialnej za uchybienia z jednoczesnym zawieszeniem wypłat premii,
- 3) wystąpienie z wnioskiem do jednostek lub władz nadrzędnych o wstrzymanie premii wszystkim pracownikom zarządu przedsiębiorstwa oraz z wnioskiem do Ministra Finansów o wstrzymanie — w porozumieniu z właściwym ministrem — premii pracownikom odpowiedzialnej jednostki nadrzędnej,
- 4) czasowe pozbawienie przedsiębiorstwa prawa korzystania z określonego kredytu,
- 5) pozbawienie przedsiębiorstwa prawa korzystania z kredytu.

V. Przepisy końcowe.

§ 20. Przy kredytowaniu przedsiębiorstw spółdzielczych banki stosują odpowiednio przepisy zawarte w §§ 9—19.

§ 21. Minister Finansów może zezwolić na stosowanie przejściowo zasad odmiennych od przepisów niniejszej uchwały w stosunku do niektórych gałęzi gospodarki rolnej.

§ 22. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r. Równocześnie uchyla się uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zasad normowania i finansowania środków obrotowych przedsiębiorstw państwowych.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1502

UCHWAŁA Nr 879 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 12 grudnia 1951 r.

zmieniająca uchwałę Nr 226 Prezydium Rządu z dnia 24 marca 1951 r. w sprawie usprawnienia systemu rachunkowości społeczno-nych przedsiębiorstw umożliwiającego pogłębienie rozrachunku gospodarczego i planowania kosztów własnych.

§ 1. W uchwale Nr 226 Prezydium Rządu z dnia 24 marca 1951 r. w sprawie usprawnienia systemu ra-

chunkowości społeczno-nych przedsiębiorstw umożliwiającego pogłębienie rozrachunku gospodarczego i pla-

nowania kosztów własnych (Monitor Polski Nr A-28, poz. 360) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 3 lit. a) skreśla się słowa: „w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów“;
- 2) pkt 4 otrzymuje brzmienie następujące:
„4. Ustala się jako termin wprowadzenia w życie nowych planów kont:
a) dla państwowego handlu wewnętrznego — 1 stycznia 1952 r.,
b) dla pozostałych działów gospodarki narodowej — 1 stycznia 1953 r.“

Upoważnia się Ministra Finansów do ustalenia w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego innych terminów wprowadzenia w życie nowych planów kont, jeżeli warunki organizacyjne i inne względy ekonomiczne poszczególnych działów względnie grup branżowych przedsiębiorstw i zakładów będą tego wymagały“.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1503

UCHWAŁA Nr 882 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 12 grudnia 1951 r.

w sprawie organizacji finansowej i trybu finansowania Państwowych Ośrodków Maszynowych.

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Ustala się organizację finansową i tryb finansowania Państwowych Ośrodków Maszynowych podległych Ministrowi Rolnictwa.

§ 2. Jednostkami organizacyjnymi Państwowych Ośrodków Maszynowych są: Centralny Zarząd Państwowych Ośrodków Maszynowych (CZ POM) wraz z ekspozyturami oraz Państwowe Ośrodki Maszynowe (POM).

§ 3. 1. Przedmiotem działania POM jest świadczenie usług spółdzielniom produkcyjnym w zakresie mechanicznej uprawy roli i naprawy sprzętu technicznego oraz usług transportowych i innych, związanych z techniczną stroną prowadzenia gospodarstw rolnych.

2. W dalszej kolejności POM obejmują zasięgiem swego działania zespoły uprawowe i indywidualne gospodarstwa chłopskie oraz w miarę możliwości — instytucje i przedsiębiorstwa uspołecznione poza spółdzielniami produkcyjnymi.

3. POM objęte są budżetem centralnym:
po stronie dochodów — w dziale „Dochody gospodarki uspołecznionej“ rozdziałem „Dochody brutto POM“ — rozbitym na paragrafy odpowiednio do nomenklatury wpływów, przewidzianych w § 7 niniejszej uchwały;

po stronie wydatków — w dziale „Gospodarka narodowa“ rozdziałem „Państwowe Ośrodki Maszynowe“, zawierającym jeden specjalny paragraf „Wydatki brutto POM“ — rozbitym na pozycje odpowiednio do nomenklatury wydatków, przewidzianych w § 8 niniejszej uchwały.

§ 4. Warsztaty remontowe POM, których zakres działania, a w szczególności rozmiar usług odpłatnych, uzasadnia ich wyodrębnienie, mogą być organizowane na zasadach wewnętrznego rozrachunku-gospodarczego na podstawie decyzji CZ POM, który określi w każdym przypadku zakres tego rozrachunku.

II. Planowanie.

§ 5. Działalność POM oparta jest na rocznych planach gospodarczo-finansowych, zawierających rozbić na kwartały.

§ 6. Plan gospodarczo-finansowy POM winien między innymi zawierać:

- a) plan robót traktorowych z rozbić na ich rodzaje oraz okresy, w których roboty te będą wykonywane,
- b) plan kosztu własnego 1 ha orki średniej,

- c) plan remontów,
- d) plan zatrudnienia i funduszu płac,
- e) plan normowanych środków obrotowych,
- f) plan wpływów budżetowych,
- g) plan wydatków budżetowych.

§ 7. Plan wpływów budżetowych POM obejmuje:

- a) wpływy z opłat dokonywanych w naturze,
- b) wpływy pieniężne,
- c) zyski warsztatów na rozrachunku gospodarczym,
- d) nadwyżki środków obrotowych warsztatów na rozrachunku gospodarczym.

§ 8. Plan wydatków budżetowych POM zawiera wydatki na:

- a) paliwo i smary,
- b) płace i świadczenia robotników produkcyjnych w zakresie obsługi traktorów i taboru maszynowego,
- c) płace i świadczenia pozostałych pracowników, z wyjątkiem zatrudnionych przy remontach,
- d) remonty — z rozbić na płace wraz ze świadczeniami oraz pozostałe wydatki,
- e) pozostałe wydatki (nie objęte pkt a — d),
- f) straty warsztatów na rozrachunku gospodarczym,
- g) niedobory środków obrotowych warsztatów na rozrachunku gospodarczym.

§ 9. 1. POM wyposażone są we własne środki obrotowe w zakresie następujących zapasów:

- a) paliwa i smarów,
- b) części zamiennych,
- c) materiałów remontowych,
- d) materiałów ogólnogospodarczych,
- e) przedmiotów nietrwałych.

2. Zapas paliwa i smarów określa się w ilości dni zapotrzebowania tych produktów w oparciu o normę zużycia dziennego.

3. Zapas części zamiennych i materiałów remontowych ustala się w stosunku procentowym do wartości inwentarzowej traktorów i maszyn.

4. Zapas materiałów ogólnogospodarczych określa się w ilości dni zapotrzebowania w oparciu o normę zużycia dziennego.

5. Zapas przedmiotów nietrwałych określa się na podstawie planowanego zapotrzebowania, wyliczonego z uwzględnieniem wielkości produkcji oraz norm zużycia.

6. Normy zapasów i wskaźniki, o których mowa w ust. 1—5, ustala Minister Rolnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów.